

τρακάρω

τρακάρω κ. **τρακέρνω**, ρ. [*<ιταλ. attraccare, με ανάπτυξη ρ*]. **1.** συγκρούομαι, ιδίως με άλλο αυτοκίνητο: «είναι τόσο ατζαμής οδηγός, που, κάθε φορά που πιάνει τιμόνι στα χέρια του, τρακάρει». (Τραγούδι: *μπορεί και να μπαρκάρω σε πλοίο φορτηγό, μπορεί και να **τρακάρω** στην εθνική οδό*). **2.** συναντώ κάποιον τυχαία, ιδίως στο δρόμο: «όπως ερχόμουν, τράκαρα τον τάδε και τα 'παμε για λίγο». (Λαϊκό τραγούδι: *μα κακή του τύχη λίγο παραπάνω, στη γωνιά του δρόμου **τρακάρει** πολιτσίμνο*). **3.** ενεργώ ως τρακαδόρος: «κάθε φορά που ανοίγω το πακέτο μου, μου τρακάρει κι αυτός ένα τσιγάρο». (Λαϊκό τραγούδι: *δίχως να τα χάσει το πιτσιρικάκι απ' τον πολιτσίμνο **τρακάρει** τσιγαράκι*).

- *σιγά μην τρακάρεις!* ειρωνική έκφραση σε άτομο που υπερβάλλοντας τις δυνάμεις του ή λόγω μεγάλου ενθουσιασμού μας ανακοινώνει πως θα κάνει πράγματα για τα οποία είμαστε σίγουροι πως δε θα τα καταφέρει, πως θα αποτύχει: «κι όμως, εγώ χωρίς να έχω τ' απαιτούμενα λεφτά θα το χτίσω αυτό το εργοστάσιο. -*Σιγά μην τρακάρεις!*». Συνών. *σιγά μην πέσεις!*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας